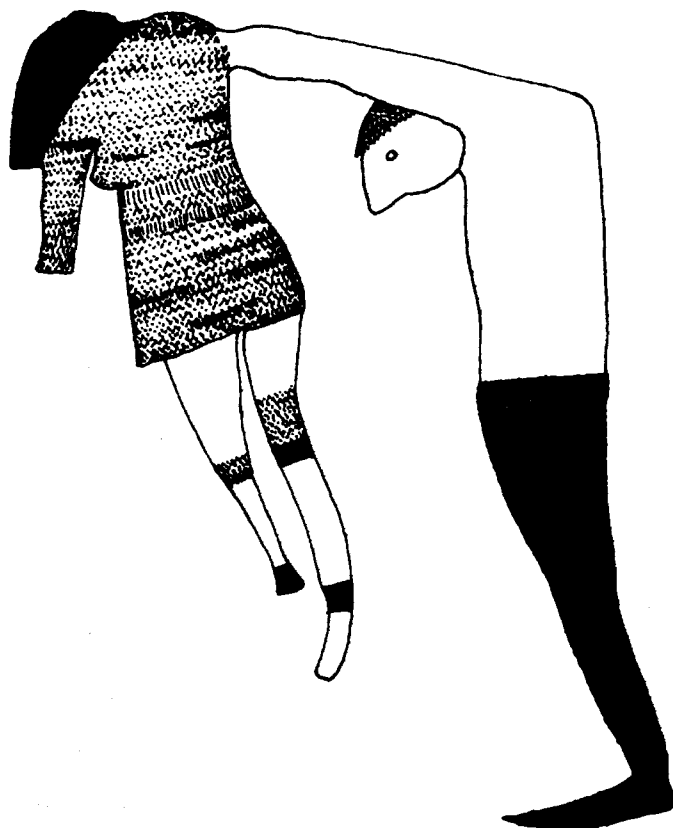

Endrődi Szabó Ernő

bocsáss meg gyönyörű a melled

azt hitted már sosem érsz idáig sohasem
kóstolhatod a szivárvány ízét az érzékekben
lassú éneklő angolnák akárfüstszerű nyakkendők
lebegése a kirakatokban azt hiszem akkor már a
téboly környékezett hideg késpengék és olajszag
kéje a kihűlt szobában jégszerű manhattanmagányban
és párizsban is a hajnali szajnaparton mikor a
forró és nedves szél marokrafogta a melled és te
majd elájultál és majd elélveztél hát igen szörnyű
is egy fiatal nőnekérfi nélkül kitévejátékos ujjak
ésfürgye nyelvek csábításának és igen a gépen nem
sejtették a mosolygó légikisasszony nem tudta a
holland diák a sörhasú bajor és az a lengyel
apáca sem tudta senki de senki sem tudta hogy
félszűzességedfortyogó katlanát csempészed
feszülő bugyidban az óceánfelett ó nem
sejthették mi mindentől szabadítsz meg
mosatlan edények tornyától költők emlékétlől
sarokba dobált gatyák bűzös hatalmától nem és
nem tudták és nem sejtetted, hogy így szólítlak
majd le: bocsáss meg gyönyörű a melled

Használt?